

TABEL COMPARATIV

Ordonanță de urgență a Guvernului
pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul străinilor și al frontierei

Legea nr. 157/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România			
Nr. crt.	Text în vigoare	Text propus	Observații
1.	Articolul III De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: „3. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins: Articolul 11 Dispoziții generale privind șederea străinilor (1) Străinii aflați temporar în mod legal în România pot rămâne pe teritoriul statului român numai până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză sau, după caz, prin permisul de ședere. (2) Străinilor care nu au obligația obținerii vizei în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 539/2001 al Consiliului din 15 martie 2001 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viza pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație li se permite intrarea pe teritoriul României și pot să rămână	Punctul 3 al articolului III se modifică și va avea următorul cuprins: „3. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins: Articolul 11 Dispoziții generale privind șederea străinilor (1) Străinii aflați temporar în mod legal în România pot rămâne pe teritoriul statului român numai până la data la care încetează dreptul de ședere stabilit prin viză sau, după caz, prin permisul de ședere. (2) Străinilor care nu au obligația obținerii vizei în conformitate cu prevederile Regulamentului (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație, cu modificările ulterioare, li se permite intrarea pe teritoriul României și pot să rămână, pentru o perioadă de maximum 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul oricărui stat Schengen. (3) Străinii care se află în posesia unei vize eliberate de un stat Schengen în condițiile Codului de vize, cu excepția vizelor care fac obiectul unei limitări pentru teritoriul României, pot intra și rămâne în România cu respectarea valabilității vizei și a perioadei de ședere acordate prin viza respectivă.	În scopul alinierii cadrului legal național la acquis-ul Schengen urmare a Deciziei (UE) 2024/210 a Consiliului din 30 decembrie 2023 privind aplicarea integrală a dispozițiilor acquis-ului Schengen în Republica Bulgaria și în România. Art.11 din OuG nr.194/2002 în forma sa modificată prin pct.3 al art.III din Legea nr.157/2011 nu a intrat în fondul legislativ activ, așadar nu a produs efecte juridice, motiv pentru care soluția normativă o reprezintă adaptarea corespunzătoare a pct.3 al art.III din Legea nr.157/2011, iar nu modificarea directă a art.11 din OuG nr.194/2002.

	pentru o perioadă de maximum 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul oricărui stat Schengen. (3) Străinii care se află în posesia unei vize eliberate de un stat Schengen în condițiile Codului de vize, cu excepția vizelor care fac obiectul unei limitări pentru teritoriul României, pot intra și rămâne în România cu respectarea valabilității vizei și a perioadei de ședere acordate prin viza respectivă. (4) Străinilor posesori ai vizelor de lungă ședere sau ai permiselor de ședere eliberate de alte state Schengen li se permite intrarea pe teritoriul statului român și pot să rămână pentru o perioadă de maximum 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriile celorlalte state Schengen, altele decât cel care le-a eliberat viza de lungă ședere, respectiv permisul de ședere.»	(4) Străinilor posesori ai vizelor de lungă ședere sau ai permiselor de ședere eliberate de alte state Schengen li se permite intrarea pe teritoriul României și pot să rămână pentru o perioadă de maximum 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul României, calculate ca perioadă cumulată cu cele petrecute pe teritoriile celorlalte state Schengen, altele decât cel care le-a eliberat viza de lungă ședere, respectiv permisul de ședere. (5) Străinilor intrați pe teritoriul României în condițiile alin.(2) și (4), precum și în baza convențiilor internaționale sau actelor normative prin care aceștia sunt exonați de la obligativitatea obținerii vizei le încetează dreptul de ședere în următoarele situații: a) se constată că la data intrării pe teritoriul României aceștia nu îndeplineau condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență sau nu le mai îndeplinesc; b) au intrat pe teritoriul României pe baza unor documente sau informații false; c) au introdus sau au încercat să introducă ilegal în România alți străini ori au înlesnit transportul sau cazarea acestora; d) au încălcat reglementările vamale ori au trecut sau au încercat să treacă ilegal frontiera de stat; e) au intrat în România în perioada de interdicție, dispusă anterior; f) nu respectă scopul declarat la intrarea pe teritoriul României ori au încălcat reglementările referitoare la angajarea în muncă a străinilor; g) după intrarea în țară împotriva acestora a fost dispusă măsura interdicției de intrare sau au fost declarați indezirabili. (6) Măsura încetării dreptului de ședere pentru situațiile prevăzute la alin. (5) se comunică străinului prin decizia de returnare.”	
--	--	---	--

2.		La punctul 8 referitor la modificarea art.27, alineatul (3) se modifică va avea următorul cuprins: (3) Lista statelor ai căror cetățeni au nevoie de viză pentru a intra pe teritoriul României este cea prevăzută în anexa nr. I la Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului.” 	Modificarea are în vedere indicarea Regulamentului (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerati de această obligație, cu modificările ulterioare.
3.		La punctul 8 referitor la modificarea art.27, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alin.(7), cu următorul cuprins: (7) Cererea de viză se depune la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din străinătate, în a căror circumscripție solicitantul își are domiciliul ori reședința, iar în cazuri deosebite, urgente, la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din statul pe al cărui teritoriu solicitantul se află legal.”	Modificarea propusă este necesară astfel încât să rezulte că cererile de viză se depun la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din străinătate, în a căror circumscripție solicitantul își are domiciliul ori reședința, iar în cazuri deosebite, urgente, la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din statul pe al cărui teritoriu solicitantul se află legal. Astfel, pentru a evita riscurile asociate fenomenului de visa shopping și pentru a asigura predictibilitatea prestării serviciilor consulare ale României care procesează și alte categorii de cereri, în plus față de solicitările de vize, este necesar să se reglementeze

			posibilitatea ca solicitanții să se adreseze în principal misiunilor diplomatice și oficiilor consulare în a căror circumscripție își au domiciliul sau reședința, și numai în situații cu caracter excepțional (cazuri deosebite și urgente), să se poată adresa și misiunilor diplomatice și oficiilor consulare din statele pe teritoriul cărora se află legal. Dispoziții în acest sens se regăsesc și la art.12 din Legea nr.62/2019 privind activitatea consulară, cu modificările ulterioare, precum și la art.6 din Codul de Vize.
4.		Punctul 11¹ se modifică și va avea următorul cuprins: „11¹ - Articolul 29¹ se modifică și va avea următorul cuprins: Cooperarea cu prestatorii externi de servicii (1) Prin excepție de la art. 29 alin. (5), cererile de acordare a vizelor de lungă ședere pot fi depuse și prin intermediul prestatorilor externi de servicii contractați de Ministerul Afacerilor Externe potrivit legii. (2) Prin intermediul prestatorilor externi de servicii contractați de Ministerul Afacerilor Externe pot fi depuse, în conformitate cu dispozițiile art. 43 din Codul de vize, și cererile de acordare a vizelor prevăzute de acesta. (3) Condițiile și modalitățile de cooperare cu prestatorii externi de servicii se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe.	Modificarea are în vedere asigurarea aplicării dispozițiilor art.29¹ abrogate inițial prin pct.5 al art.43 din Ordonanța Guvernului nr.25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, cu modificările și completările ulterioare (pct.5 al art.43 nu a intrat, până în prezent, în fondul legislativ activ). Menținerea în vigoare a art.29¹ care face obiect al art.III din

		(4) Prestatorilor externi de servicii nu li se permite accesul la Sistemul național de informații privind vizele și nu le pot fi delegate atribuții privind examinarea cererilor, efectuarea interviurilor cu solicitanții de vize, decizia asupra cererilor, tipărirea și aplicarea colantelor de vize. (5) Pe baza contractelor de cooperare încheiate cu Ministerul Afacerilor Externe, prestatorii externi de servicii pot îndeplini, după caz, una sau mai multe dintre următoarele sarcini: a) furnizarea de informații privind condițiile de acordare a vizelor și formularele pentru cererile de viză; b) informarea solicitantului cu privire la documentele justificative solicitate, pe baza unei liste de control; c) colectarea datelor, inclusiv, după caz, a elementelor biometrice de identificare și a cererilor de acordare a vizelor, precum și transmiterea acestora, în condițiile legii, către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României competente; d) perceperea taxelor de viză și transferul acestora către misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României competente; e) gestionarea programărilor pentru prezentarea în persoană la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României competente; f) depunerea și ridicarea documentelor de călătorie la și de la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României și returnarea acestora solicitanților; g) înmânarea formularului de refuz, anulare, respectiv revocare a vizelor. (6) Ministerul Afacerilor Externe urmărește ca taxele suplimentare de servicii percepute de prestatorii externi de servicii să fie proporționale cu cheltuielile suportate de aceștia pentru îndeplinirea sarcinilor care le-au fost	Legea nr.157/2011 este necesară în contextul aplicării în totalitate a acquis-ului Schengen începând cu data de 31 martie 2024, pentru a permite în continuare, la nivel național, cooperarea cu prestatorii externi de servicii în ceea ce privește procesarea cererilor de eliberare a vizelor de lungă ședere pe teritoriul României. Astfel, prin introducerea acestor dispoziții în legislația națională relevantă se urmărește păstrarea posibilității de cooperare cu prestatorii externi de servicii și pentru preluarea cererilor de eliberare a vizelor de lungă ședere. De asemenea, este necesar să se precizeze, în mod expres, în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr.194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a faptului că regulile aplicabile cooperării cu prestatorii externi de servicii, în materie de vize uniforme, sunt cele stabilite prin art.43 din Regulamentul (CE) nr.810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize
--	--	---	--

		încredințate și să nu depășească jumătate din cuantumul taxei aferente procesării unei cereri de viză. (7) Cooperarea cu prestatorii externi de servicii nu exclude posibilitatea depunerii cererilor de acordare a vizei direct la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României. (8) În eventualitatea încetării cooperării cu un prestator extern de servicii, misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României competente asigură continuitatea furnizării de servicii complete în materie de acordare a vizelor.”	(Codul de vize). Totodată, este necesar a se reglementa posibilitatea de înmănare a formularelor de refuz, anulare, respectiv, de revocare a vizelor de lungă ședere, de către prestatorii externi de servicii. Propunerea de introducere a mecanismului de cooperare cu prestatorii externi de servicii în scopul depunerii cererilor de acordare a vizelor de lungă ședere a fost introdusă urmare a analizei efectuate de Ministerul Afacerilor Externe-Centrul Național de Vize, la nivelul mai multor state membre ale Uniunii Europene, în care externalizarea serviciilor de preluare a cererilor de vize reprezintă o practică uzuală, beneficiul major al acestui sistem fiind acela că prestatorii de servicii dispun de centre de colectare a cererilor de vize în mai multe localități de pe teritoriul unui stat, iar persoanele interesate nu trebuie să se deplaseze la misiunile diplomatice și oficiile consulare, parcurgând distanțe mari, pentru obținerea vizelor.
--	--	--	--

5.	Articolul III De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: „12. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins: Articolul 30 Autoritățile competente să acorde viza (10) Viza pentru străinii care sunt membri de familie ai cetățenilor români se acordă de misiunile diplomatice și de oficiile consulare ale României, fără plata taxelor.»”	La punctul 12 al articolului III referitor la modificarea art.30, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins: „(10) Viza pentru străinii care sunt membri de familie ai cetățenilor români și viza de scurtă ședere pentru străinii prevăzuți la art. 16 alin. (4) din Codul de vize se acordă de misiunile diplomatice și de oficiile consulare ale României, fără plata taxelor.”	Având în vedere faptul că potrivit părții introductive a art.III din Legea nr.157/2011, acesta va intra în vigoare, în integralitatea sa, la data aplicării în totalitate de către România a acquis-ului Schengen, aspect care presupune înlocuirea art.30 din forma în vigoare a OuG nr.194/2002, cu forma care face obiect al art.III din Legea nr.157/2011, este necesară preluarea textului alin.(10) din actuala formă a art.30 în vigoare, și introducerea în forma care face obiect al art.III din legea precitată. Restul alineatelor ale art.30 care face obiect al modificării prin art.III pct.12 din Legea nr.157/2011, nu suferă modificări.
6.	Articolul III De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: „23.¹ După articolul 33 se introduce un nou articol, articolul 33¹, cu următorul cuprins: Articolul 33¹	La articolul III, punctul 23 se modifică și va avea următorul cuprins: „23. După articolul 33 se introduce un nou articol, art. 33¹, cu următorul cuprins:	În scopul alinierii cadrului legal național la acquis-ul Schengen urmare a Deciziei (UE) 2024/210 a Consiliului din 30 decembrie 2023 privind aplicarea integrală a dispozițiilor acquis-ului Schengen în Republica Bulgaria și în România, Art.33¹ în forma sa propusă a fi introdusă în OuG nr.194/2002 prin pct.23 al art.III din Legea nr.157/2011, nu a intrat în

	Prelungirea valabilității vizei de scurtă ședere sau a dreptului de ședere conferit străinului prin viză (1) Durata valabilității și/sau a dreptului de ședere stabilit prin viza de scurtă ședere eliberată de autoritățile române sau de către un alt stat Schengen poate fi prelungită în condițiile art. 33 din Codul de vize. (2) Autoritatea națională competentă să prelungească viza prevăzută la alin. (1), aplicată pe pașapoartele simple, este Oficiul Român pentru Imigrări și formațiunile teritoriale ale acestuia, iar pentru cele aplicate pe pașapoartele de serviciu sau diplomatice este Ministerul Afacerilor Externe.”	Art. 33¹ - Prelungirea valabilității vizei de scurtă ședere sau a dreptului de ședere stabilit străinului prin viză (1) Durata valabilității și/sau a dreptului de ședere stabilit prin viza de scurtă ședere eliberată de autoritățile române sau de către un alt stat Schengen poate fi prelungită în condițiile art. 33 din Codul de vize. (2) Autoritatea națională competentă să prelungească viza prevăzută la alin. (1), aplicată pe pașapoartele simple, este Inspectoratul General pentru Imigrări și formațiunile teritoriale ale acestuia, iar pentru cele aplicate pe pașapoartele de serviciu sau diplomatice este Ministerul Afacerilor Externe. (3) Refuzul prelungirii duratei valabilității și/sau a dreptului de ședere stabilit prin viza de scurtă ședere nu poate fi contestat.”	fondul legislativ activ, așadar nu a produs efecte juridice, motiv pentru care soluția normativă o reprezintă adaptarea corespunzătoare a pct.23 al art.III din Legea nr.157/2011. În ceea ce privește alin.(3) propus a fi introdus la art.33¹, trebuie precizat faptul că și în prezent, art.36 alin.(3) din OuG nr.194/2002, în forma sa în vigoare, prevede faptul că refuzul acordării vizei de scurtă ședere nu poate fi contestat. De altfel, măsura propusă se regăsește reglementată și în legislația altor state Schengen, în acord cu Codul de Vize. Cu titlu de exemplu, evidențiem legislația privind străinii, din Regatul Suediei¹), potrivit căreia, în cazul în care Agenția pentru Migrație din Suedia decide să nu prelungească dreptul de ședere stabilit prin viza de scurtă ședere (prelungirea valabilității vizei de scurtă ședere se poate realiza din cauze de forță majoră sau pentru motive umanitare), cererea străinului
--	---	--	--

¹ Referințe pot fi obținute accesând surse deschise de internet: <https://www.migrationsverket.se/English/Private-individuals/Visiting-Sweden/Visit-Sweden-up-to-90-days---apply-for-a-visa.html>

			se respinge, fără drept de contestare.
Legea nr.247/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România			
	Articolul II De la data aplicării în totalitate de către România a dispozițiilor acquis-ului Schengen, în temeiul deciziei Consiliului emise în acest sens, art. 31 și 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins: Articolul 33 Anularea și revocarea vizei 4) Măsura revocării vizei poate fi dispusă de către autoritățile prevăzute la alin. (1) în următoarele situații:	Art.II – Articolul II se completează, după cum urmează: 1. La alineatul (4), după litera d) se introduce o nouă literă, lit.e), cu următorul cuprins: „..... e) nu a fost încheiat contractul individual de muncă în termen de 15 zile lucrătoare de la intrarea străinului pe teritoriul României, sau, după caz, de la obținerea noului aviz de angajare, în cazul vizei de lungă ședere pentru angajare în muncă.” 2. După alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins: „(4¹) Măsura prevăzută la alin. (4) lit.e) nu se dispune în situația în care neîncheierea contractului individual de muncă se datorează culpei angajatorului.”	Propunerea formulată are rolul de a crea premisele respectării scopului șederii de către străini. Totodată, se impune stabilirea unor sancțiuni în cazul nerespectării termenului prevăzut pentru încheierea contractului individual de muncă. Măsura propusă este de natură a evita situația revocării vizei de angajare în muncă a străinului de bună-credință.
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România			
1.	Articolul 2 Definiții Pentru scopurile prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:	La articolul 2, literele f) și u) se modifică și vor avea următorul cuprins: f) Centrul Național de Vize - structură special desemnată din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, care contribuie la stabilirea și realizarea politicii naționale de	Modificarea propusă la lit.f) a art.2 are în vedere indicarea

	f) Centrul Național de Vize - structură special desemnată din cadrul Ministerului Afacerilor Externe, care contribuie la stabilirea și realizarea politicii naționale de vize a României, împreună cu celelalte instituții din administrația publică centrală, potrivit competențelor stabilite prin lege, și este punct central de acces la Sistemul de informații privind vizele; u) ședere ilegală - prezența pe teritoriul României a unui străin care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare prevăzute la art. 5 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen), denumit în continuare Codul frontierelor Schengen, ori condițiile de intrare sau de ședere prevăzute de prezenta ordonanță;	vize a României <i>precum și la punerea în aplicare și respectare a acquis-ului Schengen în domeniul de activitate</i>, împreună cu celelalte instituții din administrația publică centrală, potrivit competențelor stabilite prin lege, și este punct central de acces la Sistemul de informații privind vizele. u) ședere ilegală - prezența pe teritoriul României a unui străin care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare prevăzute la art. 6 din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), cu modificările ulterioare, denumit în continuare Codul frontierelor Schengen, ori condițiile de intrare sau de ședere prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, după caz; ”	inclusiv, a domeniului acquis-ului Schengen pe problematica vizelor, având în vedere contextul aplicării Deciziei (UE) 2024/210 începând cu data de 31 martie 2024. Modificarea propusă la lit.u) a art.2 are în vedere actualizarea trimiterii la art.6 din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), în forma sa în vigoare.
2.	-	La articolul 9, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alin. (4¹) - (4²) cu următorul cuprins: „(4¹) În cazul în care compania de transport aerian, naval sau terestru nu asigură, potrivit art.7 alin.(2), prin forțe proprii transportul străinului căruia i-a fost refuzată intrarea pe teritoriul României, aceasta poate solicita structurii Poliției de Frontieră Române competente să escorteze străinul respectiv într-o țară terță, respectiv în țara din care a fost transportat sau o țară de tranzit. În acest caz, compania de transport asigură/suportă transportul dus-întors al polițiștilor de frontieră care însoțesc străinul în afara teritoriului României. (4²) Activitatea de escortare prevăzută la alin.(4¹) se realizează în baza dispoziției șefului punctului de trecere	Potrivit Anexei V, Partea A - Proceduri privind refuzul intrării la frontieră, pct. 2 din Codul Frontierelor Schengen, în cazul în care resortisantul țării terțe care a primit o decizie de refuz al intrării a fost condus la frontieră de către un operator de transport, autoritatea locală responsabilă, respectiv poliția de frontieră, solicită operatorului de transport să preia responsabilitatea străinului și să îl conducă fără

		a frontierei/şefului sectorului poliţiei de frontieră. Personalul Poliţiei de Frontieră Române care realizează activitatea de escortare beneficiază de drepturile prevăzute de lege pentru personalul trimis în misiune temporară în străinătate.”	întârziere fie către ţara terţă din care a fost transportat, fie către ţara terţă care, a eliberat documentul, care permite trecerea frontierei, fie către orice altă ţară terţă în care este garantată admisia sau să găsească mijloace de transport în continuare. Din diferite motive (de regulă când aceştia au un comportament agresiv şi pun în pericol siguranţa efectuării transportului), există situaţii când transportatorul refuză preluarea străinului, iar acesta din urmă rămâne în punctul de trecere a frontierei. Ca urmare, se impune ca atunci când operatorul de transport nu poate prin mijloace proprii să-l transporte imediat pe străin, aceasta să poată solicita escortarea străinului de către poliţiştii de frontieră, fie către ţara terţă din care a fost transportat, fie către ţara terţă care a eliberat documentul care permite trecerea frontierei, fie către orice altă ţară terţă în care este garantată admisia, astfel încât să nu se creeze premisele intrării în mod ilegal pe teritoriul României. În plus, potrivit Regulamentului de punere în
--	--	---	--

			aplicare (UE) 2015/1998 al Comisiei din 5 noiembrie 2015 de stabilire a măsurilor detaliate de implementare a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației – Apendicele 3-B Securitatea Aeronavelor, pct. 4.3., pasagerii potențial perturbatori trebuie întotdeauna escortați.
3.	Art.12 Condiții cu privire la găzduirea străinilor (1) Străinul intrat legal pe teritoriul României, precum și persoana care îl găzduiește au obligația să anunțe despre aceasta organul de poliție competent teritorial, în termen de 3 zile de la data intrării și, respectiv, a găzduirii. (2) În situația cazării în hoteluri sau în alte amenajări turistice, străinul va îndeplini formalitățile de luare în evidență la administrația locului respectiv care, în termen de 24 de ore, va comunica datele necesare organului de poliție competent teritorial. (3) Datele prevăzute la alin. (2) se prezintă și polițiștilor din cadrul Inspectoratului General pentru Imigrări și celor din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, la solicitarea acestora.	La articolul 12, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin.(4), cu următorul cuprins: „(4) Obligațiile prevăzute la alin.(1) și (2) pot fi îndeplinite și prin anunțarea Inspectoratului General pentru Imigrări cu privire la sosirea pe teritoriul României ori cu privire la găzduirea străinului, după caz, respectiv prin comunicarea datelor privind luarea în evidență a străinului către Inspectoratul General pentru Imigrări, prin intermediul unei aplicații informatice pusă la dispoziție în acest scop.	Soluția normativă are ca scop facilitarea procesului de anunțare a prezenței străinilor pe teritoriul României, inclusiv prin punerea la dispoziția străinilor, a găzduitorilor și a unităților de cazare, a unei aplicații informatice dezvoltată în acest scop de către IGI. Completarea art.12, în forma propusă, prezintă eficiență inclusiv în contextul aplicării în totalitate de către România, a acquis-ului Schengen, controlul eficient al migrației în scopul prevenirii și combaterii migrației ilegale, fiind un angajament inclusiv în perspectiva emiterii ulterioare a deciziei Uniunii Europene de eliminare a controalelor la frontierele interne terestre.
4.	Art. 13	La articolul 13, alineatele (4) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins: „.....	În scopul evitării riscurilor asociate migrației ilegale și sporirea măsurilor asociate

	(4) Declarațiile prevăzute la alin. (1) se fac în termen de 10 zile, iar cele prevăzute la alin. (3), în termen de 48 de ore.” (6) Entitățile-gazdă sunt obligate să informeze formațiunea teritorială a Inspectoratului General pentru Imigrări cu privire la încetarea sau suspendarea raportului juridic cu străinul, în termen de 10 de zile de la data producerii evenimentului.”	(4) Declarațiile prevăzute la alin. (1) lit.b) se fac în termen de 3 zile lucrătoare, cele prevăzute la alin. (1) lit.a) și c), în termen de 10 zile, iar cele prevăzute la alin.(3), în termen de 48 de ore. (6) Entitățile-gazdă sunt obligate să informeze formațiunea teritorială a Inspectoratului General pentru Imigrări cu privire la încetarea sau suspendarea raportului juridic cu străinul, în termen de 3 zile lucrătoare de la data producerii evenimentului.”	prezenței străinilor pe teritoriul României, este necesară reducerea termenului de informare la 3 zile. Termenul de 10 zile a fost prevăzut în Legea nr.28/2024 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul străinilor.
5.	-	După articolul 30, se introduce un nou articol, art. 30¹, cu următorul cuprins: „Art.30¹ - În scopul efectuării verificărilor specifice cu privire la cererile de consultare prealabilă adresate României în conformitate cu art. 22 din Codul de Vize, Inspectoratul General pentru Imigrări este consultat de către Centrul Național de Vize din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.”	În scopul alinierii cadrului legal național la acquis-ul Schengen urmare a Deciziei (UE) 2024/210, din perspectiva noilor atribuții ale autorităților privind consultarea prealabilă în temeiul art. 22 din Codul de Vize.
6.	Articolul 50 „Condiții de prelungire a dreptului de ședere temporară (2) Dreptul de ședere temporară în România se poate prelungi succesiv pentru perioade de până la un an, numai dacă: a) sunt îndeplinite în continuare condițiile cu privire la intrarea în România, prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. c) și e);” ”	La articolul 50 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins: a) sunt îndeplinite în continuare condițiile cu privire la intrarea în România, prevăzute la art. 6 alin. (1), lit c), e) și g)” ”	În scopul alinierii cadrului legal național la acquis-ul Schengen urmare a Deciziei (UE) 2024/210, din perspectiva semnalărilor introduse în Sistemul de informații Schengen în scopul nefuzului intrării.
7.	Articolul 56 Prelungirea dreptului de ședere temporară în scop de muncă	La articolul 56, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:	A se vedea pct.4. De asemenea, modificarea propusă are rolul de a asigura

	(1) Străinilor intrați în România în scopul încadrării în muncă li se prelungește dreptul de ședere temporară în scop de muncă dacă prezintă contractul individual de muncă cu normă întreagă, înregistrat în registrul general de evidență a salariaților, din care rezultă că salariul este cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată. În cazul lucrătorilor înalt calificați, salariul trebuie să fie la nivelul de cel puțin două ori câștigul salarial mediu brut. ”	„(1) Străinilor intrați în România în scopul încadrării în muncă li se prelungește dreptul de ședere temporară în scop de muncă dacă prezintă contractul individual de muncă cu normă întreagă, încheiat în termen de 15 zile lucrătoare de la intrarea pe teritoriul României sau după caz de la obținerea noului aviz de angajare, înregistrat în registrul general de evidență a salariaților, din care rezultă că salariul este cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată. În cazul lucrătorilor înalt calificați, salariul trebuie să fie la nivelul de cel puțin câștigul salarial mediu brut. ”	coerența normativă cu Directiva (UE) 2021/1883 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2021 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate și de abrogare a Directivei 2009/50/CE a Consiliului, cu privire la nivelul câștigului salarial mediu brut, prevederi similare fiind reglementate și în Legea nr.28/2024 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul străinilor, care asigură transpunerea directivei menționate.
8.	_____	La articolul 56, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin.(1¹), cu următorul cuprins: „..... (1¹) Prevederile alin.(1) referitoare la termenul de încheiere a contractului individual de muncă nu se aplică în cazul în care neîncheierea contractului individual de muncă se datorează culpei angajatorului. ”	Măsura propusă este de natură a evita sancționarea străinului în sensul neprelungirii dreptului de ședere temporară în scop de muncă a acestuia, în cazul în care neîncheierea contractului individual de muncă se datorează culpei angajatorului.
9.	Articolul 56 (4) Prelungirile ulterioare ale dreptului de ședere temporară în scop de muncă se acordă dacă străinul prezintă următoarele documente:	La articolul 56 alineatul (4), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins: „a) contractul individual de muncă cu normă întreagă, înregistrat în registrul general de evidență a salariaților;	Modificarea are în vedere asigurarea uniformității cu măsurile propuse prin proiect, referitoare la necesitatea înregistrării contractelor

	a) contractul individual de muncă cu normă întreagă, înregistrat la inspectoratul teritorial de muncă;		individuale de muncă în REVISAL.
10.	Articolul 81 „Situatiile în care se dispune returnarea (2) Inspectoratul General pentru Imigrări constată șederea ilegală a străinilor aflați în oricare dintre următoarele situații: c) străinul nu mai îndeplinește condițiile de intrare și/sau de ședere prevăzute de prezenta ordonanță de urgență; d) dreptul de ședere al străinului, stabilit prin viză, în baza convențiilor internaționale sau actelor normative de desființare a vizelor, sau, după caz, prin permisul de ședere ori de mic trafic de frontieră, a încetat; ”	La articolul 81 alineatul (2), literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins: c) străinul nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile de intrare prevăzute la art. 6 din Codul frontierelor Schengen, ori condițiile de intrare și/sau de ședere prevăzute de prezenta ordonanță de urgență; d) dreptul de ședere al străinului, stabilit prin viză, în conformitate cu art. 11 alin. (2)-(4) ori în baza convențiilor internaționale sau actelor normative de desființare a vizelor, sau, după caz, prin permisul de ședere ori de mic trafic de frontieră, a încetat, a fost anulat sau revocat; ”	În scopul alinierii cadrului legal național la acquis-ul Schengen urmare a Deciziei (UE) 2024/210. De asemenea, se asigură corelarea cu modificările propuse a fi aduse art. 11 (pct.3 al art.III din Legea nr.157/2011).
11.	Articolul 85 Contestarea deciziei de returnare (2) Decizia de returnare prevăzută la art. 83 alin. (2) poate fi contestată în termen de 3 zile de la data comunicării la instanța prevăzută la alin. (1) dacă străinul nu este luat în custodie publică ori la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află centrul de cazare	La articolul 85, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: (2) Decizia de returnare prevăzută la art. 83 alin. (2) poate fi contestată în termen de 10 zile de la data comunicării la instanța prevăzută la alin. (1) dacă străinul nu este luat în custodie publică ori la curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află centrul de cazare dacă străinul este luat în custodie publică. Instanța	În scopul alinierii cadrului legal național la acquis-ul Schengen urmare a Deciziei (UE) 2024/210, din perspectiva modificării termenului actual de depunere a contestației (3 zile) cu privire la decizia de returnare emisă fără perioadă de plecare voluntară, pentru a nu crea limitări în asigurarea accesului la o cale de atac

	dacă străinul este luat în custodie publică. Instanța soluționează contestația în termen de 5 zile de la data primirii acesteia. Hotărârea instanței este definitivă.” ”	soluționează contestația în termen de 5 zile de la data primirii acesteia. Hotărârea instanței este definitivă. ”	eficientă, prin stabilirea termenului de contestație la 10 zile, cu menținerea termenului actual de soluționare.
12.	Art.88 (în forma conținută de Legea nr.28/2024 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul străinilor) Termenul pentru plecarea voluntară este de 15 zile de la comunicarea deciziei de returnare pentru: d) străinul al cărui drept de ședere a încetat în condițiile art. 11 alin. (3) lit. f).”	La articolul 88 alineatul (2), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins: d) străinul al cărui drept de ședere a încetat în condițiile art. 11 alin.(5) lit.f).”	În forma conținută de Legea nr.28/2024 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul străinilor, lit.d) a alin.(2) al art.88 nu este corelată cu noile modificări propuse a fi aduse art.III pct.3 din Legea nr.157/2011, întrucât la momentul promovării legii, Decizia (UE) 2024/210 a Consiliului nu era adoptată.
13.	Articolul 106⁴ „Stabilirea duratei interdicției de intrare (1) În cazul străinilor care au intrat legal în România, dar a căror ședere a devenit ilegală, durata interdicției de intrare se stabilește după cum urmează: a) de la 6 luni la 1 an, în cazul: (i) unei șederi ilegale de la 30 de zile la un an, pentru străinii care nu au părăsit teritoriul României la expirarea dreptului de ședere conferit prin viză sau în temeiul unor convenții internaționale ori acte normative prin care se desființează unilateral regimul de vize; (iii) unei șederi ilegale de până la 30 de zile, pentru străinii care prezintă risc de sustragere	La articolul 106⁴ alineatul (1) litera a), punctele (i) și (iii) se modifică și vor avea următorul cuprins: (i) unei șederi ilegale de la 30 de zile la un an, pentru străinii care nu au părăsit teritoriul României la expirarea dreptului de ședere conferit prin viză <i>ori în conformitate cu art. 11 alin.(2) - (4)</i> sau în temeiul unor convenții internaționale ori acte normative prin care se desființează unilateral regimul de vize; (iii) unei șederi ilegale de până la 90 de zile, pentru străinii care prezintă risc de sustragere de la executarea	În scopul alinierii cadrului legal național la acquis-ul Schengen urmare a Deciziei (UE) 2024/210 a Consiliului din 30 decembrie 2023 privind aplicarea integrală a dispozițiilor acquis-ului Schengen în Republica Bulgaria și în România, precum și în scopul corelării cu art. 11 care face obiect al art.III din Legea nr.157/2011 (propus spre modificare prin prezentul proiect).

	de la executarea voluntară a obligației de returnare potrivit art. 83 alin. (3) lit. e)”	voluntară a obligației de returnare potrivit art. 83 alin. (3) lit. e);”	
14.	Articolul 128² „Facilități la intrarea pe teritoriul României a străinilor titulari ai unor documente eliberate de state Schengen (1) Străinii titulari ai unor vize uniforme, valabile pentru două sau multiple intrări, ai unor vize de lungă ședere sau ai unor permise de ședere, altele decât cele prevăzute la art. 128 alin. (1), eliberate de state Schengen, pot intra pe teritoriul României în vederea unei șederi neîntrerupte sau a mai multor șederi a căror durată să nu depășească 90 de zile în decursul oricărei perioade de 180 de zile precedente fiecărei zile de ședere pe teritoriul României, fără viză de scurtă ședere, dacă documentele prezentate sunt în perioada de valabilitate, iar numărul de intrări și durata șederii autorizate nu au fost epuizate. (2) Durata șederii pe teritoriul României nu poate depăși dreptul de ședere stabilit prin vizele uniforme, vizele de lungă ședere sau permisele de ședere prevăzute la alin. (1).”	Articolul 128² se abrogă.	În scopul alinierii cadrului legal național la acquis-ul Schengen urmare a Deciziei (UE) 2024/210 a Consiliului din 30 decembrie 2023 privind aplicarea integrală a dispozițiilor acquis-ului Schengen în Republica Bulgaria și în România. Prevederile au fost introduse la art. 11 (art.III, pct.3 din Legea nr.157/2011 propus spre modificare prin prezentul proiect).
15.	Articolul 134 Contravenții Sunt considerate contravenții următoarele fapte: 1. nerespectarea de către transportator a interdicțiilor prevăzute la art. 7 alin. (1);	La articolul 134, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins: „1. nerespectarea de către transportator a interdicțiilor prevăzute la art. 7 alin. (1), precum și a obligației prevăzute la art. 9 alin. (4¹) referitoare la asigurarea/suportarea transportului dus/întors al polițiștilor de frontieră care escortează persoanele	În contextul propunerii de completare a art.9, se are în vedere modificarea corespunzătoare a art.134 pct.1 astfel încât, nerespectarea obligației companiei de transport de a asigura/suporta transportul dus/întors al polițiștilor de frontieră care escortează persoanele cărora

		căroră le-a fost refuzată intrarea pe teritoriul statului român.”	le-a fost refuzată intrarea pe teritoriul statului român, să fie considerată contravenție, măsura fiind de natură a descuraja un eventual comportament neconform al acestor entități în raport de suportarea costurilor legate de activitatea de escortare solicitată de respectivele companii Poliției de Frontieră Române.
16.	Articolul 144¹ „Acordarea codului numeric personal (1) Fiecărui străin căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară sau i s-a acordat dreptul de ședere pe termen lung i se atribuie de către Oficiul Român pentru Imigrări un cod numeric personal, care se înscrie în permisul de ședere,”	La articolul 144¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „..... (1) Fiecărui străin <i>pentru care au fost eliberate avize de angajare ori de detașare</i>, căruia i s-a prelungit dreptul de ședere temporară sau căruia i s-a acordat dreptul de ședere pe termen lung, i se atribuie de către <i>Inspectoratul General pentru Imigrări</i> un cod numeric personal, care se înscrie în permisul de ședere sau în avizul de angajare ori de detașare, după caz.”	Măsura propusă este de natură a aduce beneficii atât economiei naționale cât și angajatorilor, în contextul în care codul numeric personal este necesar pentru depunerea declarațiilor fiscale și îndeplinirea obligațiilor fiscale de către angajator/ angajat.
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române			
		După litera c) a articolului 21 se introduce o nouă literă, lit.c¹), cu următorul conținut: „..... c¹) escortează cetățenii străini sau apatrizii căroră le-a fost refuzată intrarea pe teritoriul statului român, într-o țară terță, respectiv țara din care a fost transportat sau o țară de tranzit;”	Având în vedere propunerea de completare a art.9 din OuG nr.194/2002, cu un nou alineat, alin.(4¹), pentru coerență normativă, este necesară completarea în mod corespunzător a art.21 cu o nouă literă, lit.c¹), în sensul evidențierii atribuției de escortare de către polițiștii de frontieră a străinilor aduși în

			țară de către companiile de transport aeriene, navale sau maritime, a căror intrare pe teritoriul României a fost refuzată.
Legea nr. 265/2010 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române și pentru abrogarea art. 4 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României			
	Articolul I Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 104/2001 privind organizarea și funcționarea Poliției de Frontieră Române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 351 din 29 iunie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 81/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează: 1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:" Art. 1. - Poliția de Frontieră Română face parte din Ministerul Administrației și Internelor și este instituția specializată a statului care exercită atribuțiile ce îi revin cu privire la supravegherea și controlul trecerii frontierei de stat, prevenirea și combaterea migrației ilegale și a faptelor specifice criminalității transfrontaliere, săvârșite în zona de competență, respectarea regimului juridic al frontierei de stat, pașapoartelor și străinilor, asigurarea intereselor statului român pe canalul Sulina situat în afara zonei de frontieră, în zona contiguă și în zona economică exclusivă, respectarea ordinii și liniștii publice în zona de competență, în condițiile legii."	La articolul I punctele 1-8 și 10 se abrogă.	Având în vedere având în vedere că măsurile conținute de Art.I pct.1-8 și 10 din Legea nr.265/2010 au fost adoptate în anii 2010 și 2011 și vizează atribuții ale Poliției de Frontieră Române, precum și la organizarea instituției, care trebuiau să intre în vigoare la data eliminării controalelor la frontierele interne, stabilită prin decizie a Consiliului Uniunii Europene, raportat la acel moment, în contextul în care criza migrației a exacerbă, se impune îmbunătățirea, armonizarea acțiunilor ce trebuie desfășurate de către instituțiile cu competențe în domeniu, pe întreg teritoriul național, motiv pentru care apare justificată abrogarea măsurilor organizatorice dispuse prin Legea nr.265/2010. În contextul propunerii de abrogare a art.I pct.1-8 și 10

2. La articolul 2, litera a) va avea următorul cuprins: „a) zona de competență: 1. suprafața din teritoriul național constituită din zona de frontieră, suprafața și imobilele porturilor și aeroporturilor deschise traficului internațional, canalul Sulina situat în afara zonei de frontieră, apele maritime interioare și marea teritorială, precum și zona contiguă și zona economică exclusivă ale României, în care Poliția de Frontieră Română își îndeplinește atribuțiile prevăzute de lege; 2. întreaga suprafață a teritoriului național, numai pentru îndeplinirea atribuțiilor privind prevenirea și combaterea migrației ilegale;” 3. Articolul 5 va avea următorul cuprins: „Art. 5. - Poliția de Frontieră Română se organizează la nivelul județelor care, potrivit organizării administrative a teritoriului României, au ca limită frontiera de stat și/sau litoralul Mării Negre. În județele din interiorul țării, în care funcționează aeroporturi sau porturi deschise traficului internațional de persoane și mărfuri, Poliția de Frontieră Română se organizează la nivelul punctelor de trecere a frontierei de stat.” 4. Articolul 6 va avea următorul cuprins: „Art. 6. - Poliția de Frontieră Română are următoarea structură organizatorică: a) Inspectoratul General al Poliției de Frontieră; b) inspectorate județene ale poliției de frontieră, la frontiera externă, astfel cum este definită la art. 1 lit. e) din Ordonanța de		din legea amintită, textul actual în vigoare al OuG nr. 104/2001 rămâne neschimbat, iar atât structura organizatorică a Poliției de Frontieră cât și atribuțiile specific rămân aceleași, din considerentele expuse mai sus.
---	--	---

urgență a Guvernului nr. 105/2001 privind frontiera de stat a României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, cu modificările și completările ulterioare; c) servicii teritoriale ale poliției de frontieră, corespondente cu fiecare stat vecin, la frontiera internă, astfel cum este definită la art. 1 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 105/2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 243/2002, cu modificările și completările ulterioare; d) sectoare ale poliției de frontieră; e) puncte ale poliției de frontieră; f) instituții de învățământ pentru pregătirea și specializarea personalului; g) centre, birouri și puncte de contact; h) alte unități." 5. Articolul 12 va avea următorul cuprins: „Art. 12. - (1) La nivel teritorial, Poliția de Frontieră Română organizează inspectorate județene, servicii teritoriale, sectoare și alte unități ale poliției de frontieră; în punctele de trecere a frontierei de stat se organizează și funcționează puncte ale poliției de frontieră. (2) În județele care au ca limită frontiera externă se organizează și funcționează, ca unități cu personalitate juridică, inspectorate județene ale poliției de frontieră. La frontiera internă se organizează servicii teritoriale ale poliției de frontieră, corespondente cu fiecare stat vecin. (3) În cadrul inspectoratelor județene se organizează și funcționează, la nivel teritorial, sectoare ale poliției de frontieră.		
---	--	--

(4) La frontiera pe apă și la țărmul Mării Negre, în cadrul sectoarelor poliției de frontieră se organizează și funcționează componenta navală a Poliției de Frontieră Române. (5) Inspectoratele județene ale poliției de frontieră și sectoarele poliției de frontieră sunt conduse de un șef, ajutat de adjuncți. (6) Șefii inspectoratelor județene ale poliției de frontieră sunt numiți și eliberați din funcție prin ordin al ministrului administrației și internelor, la propunerea inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, cu avizul consultativ al prefectului. (7) Adjuncții șefilor inspectoratelor județene ale poliției de frontieră sunt numiți și eliberați din funcție de inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, la propunerea șefilor inspectoratelor județene ale poliției de frontieră, în condițiile legii. (8) Șefii sectoarelor poliției de frontieră, adjuncții acestora, precum și șefii punctelor poliției de frontieră rutiere, feroviare și portuare sunt numiți și eliberați din funcție de șefii inspectoratelor județene ale poliției de frontieră, în condițiile legii. (9) Șefii serviciilor teritoriale sunt numiți și eliberați din funcție de inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, în condițiile legii. (10) Șefii punctelor poliției de frontieră aeroportuare, șefii centrelor, birourilor, punctelor de contact și directorii instituțiilor		
---	--	--

de învățământ pentru pregătirea și
specializarea personalului sunt numiți și
eliberați din funcție de inspectorul general al
Inspectoratului General al Poliției de
Frontieră, în condițiile legii.

(11) Adjuncții directorilor instituțiilor de învățământ pentru pregătirea și specializarea personalului sunt numiți și eliberați din funcție de inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, la propunerea directorilor instituțiilor de învățământ pentru pregătirea și specializarea personalului."

6. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. - (1) Inspectoratele județene ale poliției de frontieră au la nivel teritorial ca structuri de execuție sectoare care au competență teritorială limitată.

(2) Locul de dispunere și zona de competență teritorială ale sectorului se stabilesc prin dispoziție a inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră.

(3) Sectorul se organizează, pe compartimente, ture și echipaje, conform specificului activităților, potrivit dispoziției inspectorului general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră."

7. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

„Art. 21. - (1) În zona de competență, la frontiera externă, Poliția de Frontieră Română are următoarele atribuții generale:

a) execută supravegherea și controlul la trecerea frontierei de stat a României, previne și combate migrația ilegală și criminalitatea

transfrontalieră în zona de competență, precum și orice altă încălcare a regimului juridic al frontierei de stat; b) apără viața, integritatea corporală și libertatea persoanelor, proprietatea publică și privată, celelalte drepturi și interese legitime ale cetățenilor și comunității; c) realizează controlul documentelor pentru trecerea frontierei de stat în punctele de trecere deschise traficului internațional, la intrarea în și la ieșirea din zonele libere, în punctele de mic trafic și treceri simplificate sau în alte locuri, după caz, potrivit legii; d) asigură derularea fluentă, corectă și civilizată a traficului de călători și mărfuri prin punctele de trecere a frontierei de stat, împreună cu celelalte autorități care au, potrivit legii, competențe de control privind trecerea frontierei de stat; e) asigură controlul trecerii peste frontiera de stat, în condițiile legii, a armelor, munițiilor, armelor de panoplie și de autoapărare, munițiilor aferente acestora, substanțelor explozive și a dispozitivelor încărcate cu substanțe toxice ori radioactive; f) supraveghează, prin observare directă permanentă, spațiul aerian adiacent frontierei de stat și mării teritoriale; g) asigură aplicarea prevederilor tratatelor, acordurilor, convențiilor și protocoalelor cu privire la frontiera de stat și la controlul trecerii frontierei, încheiate de România cu statele vecine, cu alte state, cu organizații internaționale sau regionale;		
---	--	--

	h) asigură supravegherea și controlul semnelor de frontieră i) organizează și realizează cooperarea, în domeniile specifice de activitate, cu organele similare ale statelor vecine, ale altor state sau comunități de state, conform înțelegerilor bisau multilaterale la care România este parte; j) organizează acțiuni pentru descoperirea și identificarea persoanelor care au încălcat sau despre care se dețin date că intenționează să încalce normele regimului juridic al frontierei de stat, precum și alte prevederi legale stabilite în competență; k) culege, stochează, prelucrează, valorifică și face schimb de date și informații, în condițiile stabilite de lege pentru Poliția Română, în scopul exercitării atribuțiilor legale, cu autoritățile publice interesate, pe bază de protocol, și cu organisme similare din alte state, pe baza înțelegerilor la care România este parte; l) constată contravențiile și aplică sancțiunile contravenționale, potrivit legii; m) coordonează activitățile personalului celorlalte instituții sau ale operatorilor economici care, potrivit legii, își desfășoară activitatea în punctul de trecere a frontierei de stat, în legătură cu trecerea frontierei de stat, și urmărește respectarea legii de către întregul personal din punctul de trecere; n) asigură menținerea ordinii și liniștii publice în punctele de trecere a frontierei de stat, iar la solicitarea altor autorități ale		
--	--	--	--

	statului participă la astfel de acțiuni în localitățile din zona de frontieră; o) participă, împreună cu alte formațiuni ale Ministerului Administrației și Internelor, în colaborare cu trupe ale Ministerului Apărării Naționale, cu unități de protecție civilă și cu alte autorități prevăzute de lege, la activitățile de salvare și evacuare a persoanelor și bunurilor periclitate de incendii, explozii, avarii, accidente, calamități naturale și catastrofe, precum și de limitare și înlăturare a urmărilor provocate de astfel de evenimente; p) participă, împreună cu autoritățile teritoriale pentru protecția mediului și cu organele de frontieră ale statelor vecine, după caz, la luarea măsurilor necesare pentru prevenirea riscurilor ecologice și a producerii daunelor, precum și, în caz de accidente care afectează factorii de mediu, la eliminarea efectelor acestora; r) efectuează, prin laboratoarele și specialiștii proprii acreditați la nivelul Poliției de Frontieră Române, constatări tehnico-științifice dispuse conform normelor legale în vigoare; s) organizează și coordonează, prin Punctul Național de Contact Frontex din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, activități sub egida Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene, denumită în continuare Agenția Frontex, pe teritoriul României, conform Regulamentului (CE) nr.		
--	---	--	--

2.007/2004 al Consiliului din 26 octombrie 2004 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene; t) participă cu polițiști de frontieră și cu echipamente tehnice puse la dispoziția Agenției Frontex în operațiunile/proiectele comune organizate de către Agenția Frontex, pentru securizarea frontierelor externe ale Uniunii Europene; u) desfășoară activități pentru constatarea faptelor penale și, prin organele de cercetare penală ale poliției judiciare din cadrul Poliției de Frontieră Române, efectuează cercetări în legătură cu acestea, conform legii; v) exercită orice alte atribuții stabilite prin lege. (2) În zona de competență pe apă, la frontiera externă, Poliția de Frontieră Română are următoarele atribuții specifice: a) supraveghează și asigură respectarea drepturilor statului român în apele din zona de competență; b) previne și combate pirateria, acțiunile teroriste și faptele circumscrise crimei organizate în apele aflate sub jurisdicția statului român; c) execută, direct sau împreună cu autoritatea vamală, controlul navelor și al ambarcațiunilor despre care se dețin date și informații că desfășoară activități ilegale în zona de competență ori sunt surprinse desfășurând asemenea activități;		
--	--	--

d) execută controlul navelor și al ambarcațiunilor, împreună cu unitățile teritoriale pentru protecția mediului, în caz de evacuare a apelor uzate în emisar sau în caz de producere a unei poluări accidentale; e) participă la supravegherea, controlul și asigurarea protecției și conservării fondului cinegetic și piscicol natural, prin prevenirea și combaterea vânatului și pescuitului ilegal, precum și a exploatării ilegale a altor resurse biologice și nebiologice din apele aflate în zona de competență; f) caută navele aflate în pericol în apele din zona de competență și în marea liberă și participă la salvarea echipajelor acestora în caz de necesitate, iar la solicitare desfășoară acțiuni de salvare a navelor și a încărcăturilor, conform dreptului maritim internațional; g) execută supravegherea și participă la controlul pentru respectarea normelor privind ordinea și siguranța navigației în apele din zona de competență și în porturi, în colaborare cu organele zonale ale căpităniilor de port; h) interzice, direct sau cu participarea, la cerere, a unităților de nave ale Ministerului Apărării Naționale, accesul navelor străine în anumite zone, sectoare sau raioane ale mării teritoriale și căilor navigabile fluviale aflate sub jurisdicția statului român, prin suspendarea temporară a dreptului de trecere inofensivă, conform legii; i) asigură protecția și participă la apărarea obiectivelor de importanță deosebită aflate în apele din zona de competență, în colaborare		
---	--	--

cu unitățile de nave ale Ministerului Apărării Naționale, cu alte forțe, în conformitate cu planurile aprobate din timp. (3) În zona de competență la frontiera internă, Poliția de Frontieră Română are următoarele atribuții: a) asigură cooperarea transfrontalieră și schimbul de date și informații cu structurile similare din statele vecine, conform acordurilor de frontieră, și derulează acțiuni ce au ca scop asigurarea respectării acordurilor/tratatelor de frontieră; b) coordonează misiunile derulate pe linia supravegherii și controlului frontierelor, la un nivel specializat, în cazul în care România decide reintroducerea controalelor la frontierele interne, conform normelor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul frontierelor Schengen); c) coordonează și asigură aplicarea prevederilor documentelor bilaterale încheiate cu statele vecine pe linia marcării liniei de frontieră, protecției, întreținerii și reconstituirii culoarului și semnelor de frontieră; d) centralizează, la nivel teritorial, datele statistice privind migrația ilegală și coordonează, cu celelalte structuri în domeniu, activitățile desfășurate pe această linie;		
--	--	--

e) asigură, potrivit cadrului legal privind cooperarea polițienească internațională, efectuarea schimbului operativ de date și informații în domeniul transfrontalier prin centrele, birourile și punctele comune de contact constituite în baza tratatelor internaționale; f) participă cu polițiști de frontieră în cadrul operațiunilor/ proiectelor comune organizate de către Agenția Frontex." 8. Articolul 22 se abrogă. ... 10. La articolul 24, alineatele (1) și (3) vor avea următorul cuprins: „Art. 24. - (1) În punctele de trecere a frontierei de stat, în apele de frontieră de la frontiera externă, pe canalul Sulina și brațul Tulcea, în apele maritime interioare, marea teritorială, în zona contiguă și în zona economică exclusivă, organele de cercetare penală ale poliției judiciare din cadrul Poliției de Frontieră Române efectuează urmărirea penală pentru orice infracțiune de frontieră, care nu este dată în mod obligatoriu, prin lege, în competența altor organe de urmărire penală. ... (3) Atunci când anumite acte de urmărire penală în cazul infracțiunilor de frontieră trebuie să fie efectuate în afara razei teritoriale în care se face urmărirea, prin excepție de la prevederile alin. (1), organele de cercetare penală ale poliției judiciare din cadrul Poliției de Frontieră Române pot să		
---	--	--

	efectueze ele însele aceste acte pe întregul teritoriu național."		
Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 204/2020 privind stabilirea unor măsuri de aplicare a Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, în materie de reglementare a dreptului de intrare și ședere pe teritoriul României			
	Articolul 13 (1) Dreptul de ședere permanentă se recunoaște, la cerere, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, pe perioadă nedeterminată, persoanelor prevăzute la art. 7 și 8 care, la data soluționării cererii, sunt titulari ai unui drept de ședere temporară pe teritoriul României și îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: b) fac dovada deținerii mijloacelor de întreținere la nivelul venitului minim garantat în România; (2) Dovada mijloacelor de întreținere poate fi făcută cu documentele prevăzute la art. 7 alin. (5).	Articolul 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 204/2020 privind stabilirea unor măsuri de aplicare a Acordului privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și din Comunitatea Europeană a Energiei Atomice, în materie de reglementare a dreptului de intrare și ședere pe teritoriul României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1132 din 25 noiembrie 2020, aprobată cu modificări prin Legea nr.77/2021, cu completările ulterioare, se modifică după cum urmează: 1. La alineatul (1), litera b) se abrogă. 2. Alineatul (2) se abrogă.	Pentru a asigura beneficiarilor art. 50 TUE un regim juridic similar destinatarilor Directivei 2004/38/CE², astfel cum prevede Acordul de retragere. Astfel, se impune eliminarea cerinței privind deținerea mijloacelor de întreținere, atunci când aceștia solicită recunoașterea dreptului de ședere permanentă.
Ordonanța Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România .			
1.		După articolul 3 se introduce un nou articol, art.3¹, cu următorul cuprins: „Art.3¹ – Angajatorul are obligația de a încheia contractul individual de muncă în termen de 15 zile lucrătoare de la intrarea străinului pe teritoriul României, ori, după caz, de la obținerea noului aviz de angajare, în cazul vizei de lungă ședere pentru angajare în muncă”.	Propunerea formulată are rolul de a crea premisele respectării scopului șederii de către străini. Totodată, se impune stabilirea unor sancțiuni în cazul nerespectării termenului prevăzut pentru încheierea

² a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE

			contractului individual de muncă. O măsură similară a fost introdusă, pentru coerență normativă, inclusiv în OuG nr.194/2002 propusă spre modificare prin proiectul de act normativ.
2.	Articolul 7 (2) Condițiile speciale pentru eliberarea avizului de angajare pentru lucrători permanenți sunt următoarele: 	La articolul 7 alineatul (2), după litera c) se introduce o nouă literă, lit. d), cu următorul cuprins: d) angajatorul desfășoară efectiv activitate în domeniul de activitate pentru care solicită avizul de angajare, de minimum 1 an.”	Completarea propusă este de natură a conduce la eliminarea situațiilor în care angajatorii care au obținut avizele de angajare să refuze (de regulă din motive economice) încadrarea în muncă a străinilor care sosesc în România în scop de muncă.
3.		La articolul 8, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alin.(5) și (6), cu următorul cuprins: (5) Verificarea îndeplinirii condiției speciale prevăzute la art.7 alin.(2) lit.d) se realizează de către Inspectoratul General pentru Imigrări, prin formațiunile sale teritoriale. (6) În scopul constatării îndeplinirii condiției speciale prevăzută la art.7 alin.(2) lit.d), Inspectoratul General pentru Imigrări poate efectua controale la sediile sociale sau punctele de lucru ale angajatorilor.”	Scopul modificării propuse este acela de a responsabiliza angajatorii și străinii în etapa inițială a șederii în scop de muncă pe teritoriul României. Totodată, această măsură are un caracter de triere a angajatorilor care solicită eliberarea avizelor de angajare, fiind descurajate acele persoane care înființează societăți comerciale cu scopul de a le utiliza în procesul de migrație legală, dar cu intenția reală de a facilita migrația ilegală. În privința soluției de introducere a alin.(6) la art.8, aceasta este propusă din

			identitate de rațiune cu soluția introdusă la art.6 din OG nr.25/2014 astfel cum aceasta a fost modificată prin Legea nr.28/2024.
4.		La articolul 8, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin.(5), cu următorul cuprins: „..... (5) Verificarea îndeplinirii condiției speciale prevăzute la art.7 alin.(2) lit.d) se realizează de către Inspectoratul General pentru Imigrări, prin formațiunile sale teritoriale.”	Măsura propusă are rolul de a indica, în clar, autoritatea responsabilă cu verificarea îndeplinirii condiției speciale prevăzută la art.7 alin.(2) lit.d) nou introdusă prin proiect. În acest caz, formațiunile teritoriale ale IGI sunt cele care vor efectua verificările necesare, fără a fi necesară prezentarea vreunui document de către angajator așa cum se impune în cazul art.8 alin.(1)-(3) din OG nr.25/2014.
5.	Articolul 17	La articolul 17, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins: „..... (4) Noul aviz de angajare se eliberează unui alt angajator cu îndeplinirea condițiilor generale prevăzute la art. 4 și, după caz, cu îndeplinirea condițiilor speciale prevăzute la art. 7 sau 9. ”	Scopul acestei modificări este acela de a evita consumarea artificială a contingentului de lucrători nou admiși pe piața forței de muncă din România prin eliminarea, lit. e) din cuprinsul art. 4 - , e) contingentul anual pe tipuri de lucrători nou-admiși pe piața forței de muncă stabilit potrivit prevederilor art. 29 alin. (1) nu a fost epuizat.
6.	Art.34 (2) Angajatorul/Beneficiarul prestării de servicii prevăzut la alin.(1) are obligația de a comunica Inspectoratului General pentru	La articolul 34, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins: „.....	Modificarea propusă este de natură a asigura corelarea cu modificarea adusă art.13 alin.(6) din OuG nr.194/2002.

	Imigrări, în termen de 10 zile, modificarea sau încetarea contractului individual de muncă încheiat cu străinul ori, după caz, încetarea detașării acestuia.	(2) Angajatorul/Beneficiarul prestării de servicii prevăzut la alin.(1) are obligația de a comunica Inspectoratului General pentru Imigrări, în termen de 3 zile lucrătoare, modificarea sau încetarea contractului individual de muncă încheiat cu străinul ori, după caz, încetarea detașării acestuia.”	
7.		La articolul 35, după litera g) se introduce o nouă literă, lit. h), cu următorul cuprins: „..... h) neîncheierea contractului individual de muncă în termen de 15 zile lucrătoare de la intrarea străinului pe teritoriul României, ori, după caz, de la obținerea noului aviz de angajare, în cazul vizei de lungă ședere pentru angajare în muncă, cu amendă de la 5.000 la 10.000 lei. ”	Se impune stabilirea unor sancțiuni în cazul nerespectării termenului prevăzut pentru încheierea contractului individual de muncă, măsura fiind necesară pentru corelare cu propunerea introdusă în OuG nr.194/2002 de obligare a angajatorilor de a încheia contractele individuale de muncă în maximum 15 zile lucrătoare de la intrarea străinului pe teritoriul României
8.		La articolul 35, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (2), cu următorul cuprins: „..... (2) Fapta prevăzută la alin. (1) lit. h) nu constituie contravenție dacă neîncheierea contractului individual de muncă se datorează culpei străinului. ”	Măsura propusă este de natură a evita sancționarea angajatorilor de bună-credință.
9.	Art.37 (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute de prezenta ordonanță se fac după cum urmează: b) de către lucrătorii Inspectoratului General pentru Imigrări pentru contravențiile	La articolul 37 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins: b) de către lucrătorii Inspectoratului General pentru Imigrări pentru contravențiile prevăzute la art. 35 lit. b)-h) și art. 36 alin. (1).	Măsura propusă este de natură a face aplicarea inclusiv a lit.h) propusă a fi introdusă la art.35, prin prezentul proiect, astfel încât să rezulte în clar autoritatea constatatoare a contravenției nou introduse.

	prevăzute la art. 35 lit. b)-e) și art. 36 alin. (1).	”	
Ordonanța de urgență a Guvernului nr.105/2001 privind frontiera de stat a României			
		După articolul 9 se introduce un nou articol, art.9¹, cu următorul cuprins: „Art.9¹ = (1) Reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne în condițiile Titlului III - Capitolul II din Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Afacerilor Interne, prin Poliția de Frontieră Română. (2) Prin hotărârea prevăzută la alin.(1) se desemnează autoritățile naționale competente, se stabilesc mecanismul de cooperare între autoritățile naționale competente, măsurile necesare în cazul reintroducerii temporare a controlului la frontierele interne, precum și responsabilitățile autorităților naționale competente.”	Completarea cu un nou articol, art.9¹, în sensul stabilirii faptului că reintroducerea temporară a controalelor la frontierele interne în condițiile Titlului III - Capitolul II din Codul Frontierelor Schengen se face prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Afacerilor Interne, prin Poliția de Frontieră Română. Astfel, prin act normativ de nivel secundar vor fi desemnate autoritățile naționale competente implicate în procesul de reintroducere a controalelor la frontierele interne, mecanismul de cooperare între acestea, măsurile necesare în cazul reintroducerii temporare a controlului la frontierele interne, precum și responsabilitățile autorităților naționale competente.
Legea nr.248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate			
1.	Art. 2 (1) Cetățenilor români care îndeplinesc condițiile prevăzute de prezenta lege le este garantat dreptul de a călători în străinătate, de a emigra și de a reveni oricând în țară. Nici o autoritate română nu îi poate	La articolul 2, alineatul (3) va avea următorul cuprins:	Potrivit art. 30 alin. (6¹) din Legea nr.248/2005, cu modificările și completările ulterioare, nu este necesară declarația părinților privind

	interzice, în nici o situație, unui cetățean român să se reîntoarcă pe teritoriul României. (2) Cetățenii români minori pot călători în străinătate numai însoțiți, cu acordul părinților ori al reprezentanților legali, în condițiile prezentei legi. În sensul prezentei legi, prin reprezentant legal se înțelege persoana desemnată, potrivit legii, să exercite drepturile și să îndeplinească obligațiile părintești față de minor. (3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), cetățenii români minori care au împlinit vârsta de 16 ani pot călători în străinătate neînsoțiți, cu acordul părinților ori al reprezentanților legali, în condițiile prezentei legi.	„..... (3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pot călători în străinătate neînsoțiți: a) cetățenii români minori care au împlinit vârsta de 16 ani, cu acordul părinților ori al reprezentanților legali, în condițiile prezentei legi; b) cetățenii români minori care au împlinit vârsta de 16 ani și care au domiciliul sau reședința stabilită în țara de destinație, fără acordul părinților ori al reprezentanților legali.”	acordul efectuării de călătorii în străinătate atunci când minorul se deplasează însoțit de o persoană fizică majoră într-un stat unde are stabilit domiciliul sau reședința. În scopul sprijinirii cetățenilor români care locuiesc în străinătate, prin proiect se propune ca minorii cetățeni români care au împlinit vârsta de 16 ani, cu domiciliul sau reședința în țara de destinație, să poată călători neînsoțiți fără a fi necesar să prezinte la controlul specific efectuat cu ocazia trecerii frontierei de stat, declarația părinților sau a reprezentantului legal din care să rezulte acordul acestora cu privire la efectuarea călătoriei, neînsoțit.
2.	Art.28 - (1) Organele poliției de frontieră permit cetățenilor români care au împlinit vârsta de 18 ani și minorilor căsătoriți în condițiile legii, care sunt titulari de documente de călătorie valabile, să iasă de pe teritoriul României, dacă nu se află în una dintre situațiile de limitare a exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate. (...)	La articolul 28, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins: „(1) Organele poliției de frontieră permit cetățenilor români care au împlinit vârsta de 18 ani, minorilor căsătoriți și minorilor cărora le-a fost recunoscută capacitatea deplină de exercițiu, în condițiile legii, care sunt titulari de documente de călătorie valabile, să iasă de pe teritoriul României, dacă nu se află în una dintre situațiile de limitare a exercitării dreptului la liberă circulație în străinătate.”	Potrivit art. 40 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „<i>pentru motive temeinice, instanța de tutelă poate recunoaște minorului care a împlinit vârsta de 16 ani capacitatea deplină de exercițiu. În acest scop, vor fi ascultați și părinții sau tutorele minorului, luându-se, când este cazul, și avizul consiliului de familie</i>”. Astfel,

			intervenția legislativă asupra art. 28 alin. (1) din Legea nr. 248/2005, cu modificările și completările ulterioare, vizează reglementarea situației minorilor cărora instanța de tutelă le-a recunoscut capacitatea deplină de exercițiu, în sensul permiterii ieșirii acestora de pe teritoriul României de către organele poliției de frontieră, în aceleași condiții pe care trebuie să le îndeplinească cetățenii români care au împlinit vârsta de 18 ani, precum și minorii căsătoriți.
3.	Art.30 (1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), minorul care a împlinit vârsta de 16 ani, titular al unui document de călătorie individual sau, după caz, al unei cărți de identitate, <i>cărți de identitate simple</i> sau cărți electronice de identitate, care urmează să se deplaseze în străinătate <i>în vizită la rude sau pentru studii, pentru a participa la concursuri oficiale ori pentru a urma un tratament medical fără de care viața ori sănătatea îi este pusă în pericol și prezintă acte doveditoare în acest sens</i>, poate călători în străinătate neînsoțit de o persoană fizică majoră, dacă prezintă organelor poliției de frontieră o declarație <i>autentificată</i> a ambilor părinți sau, după caz, a părintelui căruia i-a fost încredințat <i>minorul ori la care i s-a stabilit domiciliul prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă</i>	La articolul 30, alineatele (1¹) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins: (1¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), minorul care a împlinit vârsta de 16 ani, titular al unui document de călătorie individual sau, după caz, al unei cărți de identitate sau cărți electronice de identitate, care urmează să se deplaseze în străinătate, poate călători neînsoțit de o persoană fizică majoră, dacă prezintă organelor poliției de frontieră o declarație dată în condițiile alin. (7) de către ambii părinți sau, după caz, de către părintele căruia i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, părintele care exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă și irevocabilă ori în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă pentru procesele începute cu data de 15 februarie 2013, părintele, supraviețuitor sau de către reprezentantul său	Din tot cuprinsul Legii nr. 248/2005, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că în cazul minorilor cetățeni români, călătoriile efectuate în străinătate sunt posibile doar cu acordul părinților, respectiv al persoanelor care exercită asupra copiilor autoritatea părintească, conform legii. Noua reglementare ce face obiectul art. 30 alin. (1¹) din aceeași lege stabilește însă că minorii care au împlinit vârsta de 16 ani pot călători neînsoțiți, pe de o parte cu acordul părinților ori al părintelui care exercită singur autoritatea

<i>sau acord notarial, după caz, a părintelui care exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă, a părintelui supraviețuitor sau a reprezentantului său legal, care să cuprindă acordul acestora cu privire la efectuarea călătoriei respective de către minor, la statul sau statele de destinație, la perioada în care urmează să se desfășoare călătoria, precum și la scopul călătoriei.</i> (7) Declarațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și d) trebuie să fie autentificate în țară de notarul public, iar în străinătate, de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României ori, dacă au fost date în fața autorităților străine, să îndeplinească condițiile de supralegalizare prevăzute de lege sau să aibă aplicată apostila conform Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 66/1999, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările ulterioare, cu excepția celor ce emană dintr-un stat cu care România a încheiat tratate, convenții sau acorduri de asistență juridică, în materie civilă sau de drept al familiei, care prevăd scutirea de supralegalizare. Declarațiile trebuie să fie eliberate părților în două duplicate, dintre care un duplicat se păstrează de către însoțitor, iar al doilea duplicat însoțește pașaportul minorului.	legal, care să cuprindă acordul acestora cu privire la efectuarea de călătorii în străinătate neînsoțit. (7) Declarațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și d) și alin. (1¹) trebuie să fie autentificate în țară de notarul public, iar în străinătate, de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României ori, dacă au fost date în fața autorităților străine, să îndeplinească condițiile de supralegalizare prevăzute de lege sau să aibă aplicată apostila conform Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 66/1999, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările ulterioare, cu excepția celor ce emană dintr-un stat cu care România a încheiat tratate, convenții sau acorduri de asistență juridică, în materie civilă sau de drept al familiei, care prevăd scutirea de supralegalizare. Declarațiile trebuie să fie eliberate părților în două duplicate, dintre care un duplicat se păstrează de către însoțitor, iar al doilea duplicat însoțește pașaportul minorului.”	părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive, al părintelui supraviețuitor sau al reprezentantului legal și, pe de altă parte, cu acordul părintelui la care i s-a stabilit domiciliul prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă sau prin acord notarial, ultimele două situații raportându-se la custodia exercitată în comun de ambii părinți. Rezultă astfel, că minorul care a împlinit vârsta de 16 ani poate călători singur în străinătate chiar dacă unul dintre părinți, care exercită autoritatea părintească asupra minorului, dar nu locuiește împreună cu acesta nu și-a exprimat acordul sau este împotrivă, fiind privat astfel de exercitarea autorității părintești cu privire la persoana minorului. Se observă așadar, că normele din cuprinsul aceluiași alineat, respectiv art. 30 alin. (1¹), sunt contrare, alegerea soluției normative nefiind una judicioasă și durabilă, neîmbinând caracterul de stabilitate a reglementării.
---	---	---

		Din punctul de vedere al controlului specific la trecerea frontierei de stat, potrivit noii reglementări, organele poliției de frontieră vor permite ieșirea minorilor care au împlinit vârsta de 16 ani neînsoțiți, dacă prezintă declarații fie din partea ambilor părinți, fie din partea părintelui cu care locuiește minorul, deși nu exercită singur autoritatea părintească. De asemenea, această facilitate adusă minorilor care au împlinit vârsta de 16 ani se aplică doar atunci când scopul călătoriei este unul dintre următoarele: vizită la rude sau pentru studii, pentru a participa la concursuri oficiale ori pentru a urma un tratament medical fără de care viața ori sănătatea îi este pusă în pericol, fiind necesară prezentarea de acte doveditoare în acest sens. Astfel, părinții minorului care a împlinit vârsta de 16 ani sunt nevoiți să își exprime acordul cu privire la efectuarea călătoriei de către acesta neînsoțit, pentru fiecare călătorie pe care acesta o efectuează între România și statul de destinație.
--	--	---

			Având în vedere aspectele de mai sus, prin proiect se propune ca efectuarea călătoriilor în străinătate de către minorii care au împlinit vârsta de 16 ani, fără însoțitor, pentru orice scop, sub condiția prezentării la controlul specific pentru trecerea frontierei de stat a declarației date în condițiile art. 30 alin. (7) din Legea nr. 248/2005, cu modificările și completările ulterioare, în acest sens, a ambilor părinți sau, după caz, a părintelui căruia i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, a părintelui care exercită singur autoritatea părintească în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă și irevocabilă ori în temeiul unei hotărâri judecătorești rămase definitivă pentru procesele începute cu data de 15 februarie 2013, a părintelui supraviețuitor sau a reprezentantului său legal, care să cuprindă acordul acestora cu privire la efectuarea de călătorii în străinătate neînsoțit. Astfel, în ceea ce privește exercitarea autorității părintești cu privire la persoana
--	--	--	---

			minorului, vor fi respectate și drepturile ambilor părinți care exercită în comun autoritatea părintească, conform legii. Modificarea vizează corelarea dispozițiilor alin. (7) cu normele propuse la alin. (1').
		La articolul 30, după alineatul (7) se introduc două noi alineate, alin. (8) și (9), cu următorul cuprins: „..... (8) Cetățenii români minori pot ieși din România către state care aplică în totalitate acquis-ul Schengen, denumite în continuare state Schengen, pe cale aeriană sau maritimă, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute de prezentul articol. (9) În vederea constatării îndeplinirii de către cetățenii români minori a condițiilor de ieșire din România către state Schengen, pe cale aeriană sau maritimă, organele poliției de frontieră pot efectua verificări nesistematice în porturi, aeroporturi, aerodromuri și heliporturi.”	În contextul ridicării controalelor la frontierele interne aeriene și maritime începând cu data de 31 martie a.c., și în scopul respectării principiului interesului superior al copilului în considerarea pericolului ca minorii care călătoresc în state Schengen de a fi victime ale traficului de persoane, este necesară instituirea posibilității ca organele poliției de frontieră să poată verifica, în continuare, îndeplinirea condițiilor prevăzute de art.30 din Legea nr.248/2005.

